**TIÊU NGỮ CHO HỘI ĐỒNG HÒA LẪN QUỐC TẾ THÁNG 11, 2026**

**Sách Nhã Ca là bức chân dung**
**tuyệt diệu và sống động dưới hình thức thi ca**
**về nếp sống của một người tìm kiếm Christ,**
**mặc khải kinh nghiệm tiệm tiến**
**trong sự tương giao yêu thương**
**của một cá nhân tín đồ với Christ**
**để chuẩn bị cô dâu của Ngài;**
**Kinh Thánh khải thị rằng Đức Chúa Trời**
**đã trở thành người để tỏ tình với chúng ta**
**và bây giờ Ngài muốn chúng ta tỏ tình với Ngài**
**bằng cách trở nên thần thượng để biểu lộ Ngài**
**qua mối quan hệ cá nhân, trìu mến, riêng tư**
**và thuộc linh của chúng ta với Ngài.**

**Đức Chúa Trời không muốn**
**những người mạnh mẽ trong chính mình;**
**những người được kể xứng đáng làm người đắc thắng**
**sẽ là những người yếu đuối hơn,**
**hoàn toàn lệ thuộc Chúa,**
**tin cậy Ngài trong sự bất lực**
**theo nguyên tắc Thân thể.**

**Cá nhân chúng ta cần nghe**
**tiếng Người yêu dấu của mình,**
**tức sự phát ngôn cá nhân, cụ thể và trực tiếp**
**của Ngài cho chúng ta mỗi ngày,**
**để chúng ta được chuẩn bị**
**làm cô dâu vinh hiển của Ngài**
**hầu Ngài có thể đến lần nữa mà cưới chúng ta—**
**Hỡi người cư ngụ trong các khu vườn, /**
**Các bạn tôi đều lắng tai nghe tiếng người! /**
**Xin cho tôi nghe tiếng người!"**
**Nhã Ca 8:13**

**Khi Ngài đến, đức tin sẽ hóa thành sự thật,**
**và sự ngợi khen sẽ thay thế sự cầu nguyện.**
**Tình yêu sẽ tổng kết**
**trong sự hoàn hảo không chút bóng tối,**
**và chúng ta sẽ phụng sự Ngài**
**trong lĩnh vực không còn tội.**
**Ngày ấy sẽ vinh hiển biết bao!**
**Chúa Jesus ơi, xin mau đến!"**
**—Watchman Nee**

*© 2026 Living Stream Ministry*

**Dàn bài**
**cho Hội đồng Hòa lẫn Quốc tế Tháng 11**
**26-29, tháng 11, 2026**

# CHỦ ĐỀ TỔNG QUÁT: ĐỜI SỐNG ĐẮC THẮNG NHƯ ĐƯỢC MÔ TẢ TRONG SÁCH NHÃ CA

Bài Một

## Giai đoạn thứ nhất của sách Nhã Ca— Được kéo để theo đuổi Christ hầu được thỏa mãn

Đọc Kinh văn: Nhã. 1:1–2:7; Gi. 14:21, 23; 21:15-17

**I. "Nhã Ca, bài ca của Sa-lô-môn" là sự miêu tả lịch sử thuộc linh của một người yêu Christ bằng những cách diễn đạt, từ ngữ và cụm từ mang tính thi ca; đó là bức chân dung tuyệt diệu và sống động dưới hình thức thi ca về nếp sống của một người tìm kiếm Christ, mặc khải kinh nghiệm tiệm tiến trong sự tương giao yêu thương của một cá nhân tín đồ với Christ để chuẩn bị cô dâu của Ngài—Nhã. 1:1; Khải. 19:7; đc. 1 Vua. 4:32:**

A. Sách Nhã Ca tương phản với sách Truyền Đạo, là sách cho thấy rằng mọi kinh nghiệm tích cực và tiêu cực "dưới mặt trời" đều là "hư không của những sự hư không"—1:2-3.

B. Sách Nhã Ca nhấn mạnh rằng Christ là bài ca của các bài ca, sự thỏa mãn của các sự thỏa mãn cho đời sống con người, đối kháng với hư không của những sự hư không của mọi điều "dưới mặt trời."

C. Cho dù một điều có thể tốt đẹp, tuyệt hảo, kì diệu và tuyệt vời đến đâu, miễn là thuộc về thọ tạo cũ thì điều ấy vẫn là một phần của hư không của những sự hư không "dưới mặt trời" và là "đuổi theo gió" (c. 14); kết luận của Sa-lô-môn trong sách Truyền Đạo là: lĩnh vực đời sống con người giống như một khúc bi ca dành cho người sa ngã, mà kết cục của người ấy là sự khốn khổ.

D. Chỉ có thọ tạo mới, là điều ở trên các tầng trời chứ không phải "dưới mặt trời", mới không phải là hư không mà là thực tại; "quan trọng là thọ tạo mới"—Ga. 6:15:
   1. Thọ tạo cũ không có sự sống và bản chất thần thượng, nhưng thọ tạo mới, được cấu thành từ những tín đồ được sinh lại bởi Đức Chúa Trời, thì có—Gi. 3:15; 2 Phi. 1:4.
   2. Vì thế, Phao-lô truyền bảo chúng ta "tìm kiếm những điều ở trên, là nơi có Christ ngồi bên phải Đức Chúa Trời" (Côl. 3:1) và "đặt tâm trí mình vào những điều ở trên, đừng đặt vào những điều dưới đất" (c. 2).

E. Đức Chúa Trời đã tạo nên con người trong hình ảnh Ngài và tạo trong con người một linh để con người có thể tiếp nhận và chứa đựng Ngài (Sáng. 1:26; 2:7); ngoài ra, sách Truyền Đạo còn cho chúng ta biết Đức Chúa Trời đã đặt "sự đời đời" vào lòng con người, tức là "một cảm nhận được cấy cách thần thượng về một mục đích đang hành động qua các thời đại mà không gì dưới mặt trời có thể làm thỏa mãn, duy chỉ Đức Chúa Trời mới có thể làm thỏa mãn" (3:11—Kinh Thánh Bản Amplified):
   1. Theo kinh nghiệm của chính mình, chúng ta biết rằng mỗi khi đạt được thành công trong đời sống con người, chúng ta đều cảm nhận một sự trống rỗng bên trong; điều này cho thấy bên trong con người có khao khát về những điều đời đời.
   2. Đức Chúa Trời đã đặt vào lòng con người một khao khát như vậy, một sự tìm kiếm như vậy, để con người có thể tìm kiếm Đức Chúa Trời—đc. Công. 17:26–27.
   3. Mọi sự hưởng thụ về bất cứ sự thành công nào trong đời người đều sẽ kết thúc; có một "ngày cuối" dành cho mọi điều vật chất của đời sống vật lí—Gi. 7:37.

4. Những điều tạm thời không bao giờ có thể làm thỏa mãn con người; chỉ Đức Chúa Trời đời đời, Đấng là Christ như bài ca của các bài ca, mới có thể làm thỏa mãn cảm nhận sâu xa về mục đích trong lòng con người (2 Cô. 4:18).

**II. Mọi nguyên tắc thuộc linh trong sự theo đuổi Christ của chúng ta đều được hàm chứa trong giai đoạn thứ nhất của đời sống đắc thắng của người tìm kiếm trong sách Nhã Ca; những bài học theo sau không phải mới, mà đúng hơn là những bài học cũ được lặp lại cách sâu sắc hơn—Nhã. 1:2–2:7:**

A. Sự tái sinh đem gen của Đức Chúa Trời vào trong chúng ta; mọi kinh nghiệm trong toàn bộ đời sống Cơ Đốc của chúng ta đều ở trong gen này—1 Gi. 3:9; Mác 4:26.

B. Về nguyên tắc, tất cả những đỉnh cao thuộc linh trong sách Nhã Ca đã là của chúng ta rồi, vì chúng ở trong gen của Đức Chúa Trời, hạt giống của Đức Chúa Trời, sự sống của Đức Chúa Trời, là điều đã được ban phát vào chúng ta và sẽ lớn lên trong chúng ta—La. 8:10; Côl. 2:19.

**III. Sự sống là một thân vị, tức chính Christ, và không có cách nào khác để vui hưởng thân vị này ngoài việc yêu Ngài—Mác 12:30:**

A. Nếu chúng ta yêu Chúa đến cực điểm, vui hưởng Ngài là cây sự sống suốt cả ngày thì ngay lập tức Hội thánh, bất luận đang ở tình trạng nào, đều trở nên pa-ra-đi đối với chúng ta—Khải. 2:4, 7; 2 Cô. 12:4 và chú thích 1; Lu. 23:42-43.

B. Vì Chúa, là sự sống của chúng ta, là một thân vị nên chúng ta phải tiếp xúc Ngài; chúng ta cần hiện diện hiện tại, tức thân vị hiện tại, của Christ mọi lúc, bất kể trong quá khứ chúng ta đã kinh nghiệm và vui hưởng Ngài nhiều đến đâu; Chúa Jesus của chúng ta là "Đấng Christ hiện-đang-ban-phát"—Gi. 8:12; Phil. 3:13-14.

C. Giăng 14:21 và 23 cho thấy Con bày tỏ chính Ngài cho người yêu Ngài, và Cha cùng Ngài đến để lập chỗ ở với người yêu Con:
   1. Chúng ta cần yêu Chúa Jesus và nói: "Chúa Jesus ơi, con yêu Ngài"; khi chúng ta yêu Ngài, Ngài sẽ bày tỏ chính Ngài cho chúng ta, nghĩa là chúng ta có hiện diện của Đấng mà mình yêu trong sự tương giao của chúng ta với Ngài.
   2. Nếu chúng ta yêu Jesus thì Jesus yêu chúng ta, và Cha cũng yêu chúng ta; khi Con bày tỏ chính Ngài cho chúng ta, làm cho chính Ngài trở nên có thật đối với chúng ta, thì Cha cùng Ngài đến lập chỗ ở với chúng ta để chúng ta vui hưởng—đc. 1 Cô. 2:9-12.

D. Khởi đầu của tình yêu đối với Chúa trong mỗi người là khải tượng về thân vị của Ngài; chúng ta không thể tiến lên nếu không có tri thức mới về Chúa và khải tượng mới về Ngài—Công. 26:14-19; 2 Cô. 4:6-7; Phil. 3:8-9, 10a, 13; đc. Phục. 4:25.

**IV. Mối quan hệ của chúng ta với Chúa phải cá nhân—"Hãy kéo tôi" thì mang tính cá nhân (Nhã. 1:4); vì chúng ta được Chúa kéo cách cá nhân nên những người khác sẽ được kéo đến với Chúa qua chúng ta (Giê. 31:3; đc. 2 Cô. 11:2):**

A. Chúng ta cần noi gương những người đã có mối quan hệ cá nhân với Chúa:
   1. Chúng ta cần noi gương Áp-ra-ham, người là bạn của Đức Chúa Trời vì khát vọng của Đức Chúa Trời—2 Sử. 20:7; Ês. 41:8; Gia. 2:23; Sáng. 18:1-33.
   2. Chúng ta cần noi gương Môi-se, người có hiện diện của Đức Chúa Trời đến mức đầy trọn và là bạn đồng hành của Đức Chúa Trời vì lợi ích của Đức Chúa Trời—Xuất. 33:11-14.
   3. Chúng ta cần noi gương Đa-vít và A-sáp, những người tìm kiếm mặt chiếu sáng của Đức Chúa Trời trong và vì nhà Đức Chúa Trời—Thi. 27:4, 8; 80:3, 7, 14-19.
   4. Chúng ta cần noi gương Chúa Jesus, Đấng không ngừng sống trong hiện diện của Đức Chúa Trời; từng giây phút Ngài đều thấy mặt Cha Ngài—Công. 10:38c; Gi. 8:29; 16:32.
   5. Chúng ta cần noi gương Phi-e-rơ, người được phục hồi tình yêu dành cho Chúa để chăn chiên của Chúa và theo Chúa cho đến khi chịu tử đạo mà không có bất cứ sự tin cậy nào nơi sức mạnh thiên nhiên của mình—Gi. 21:15-19; Mác 16:7.

6. Chúng ta cần noi gương Phao-lô, người được tình yêu của Christ thúc ép để sống trong thân vị của Christ như là đại sứ của Christ hầu làm thỏa lòng Christ—2 Cô. 2:10; 5:9, 14-15, 20.

B. Khao khát có sự tiếp xúc cá nhân nhất với Chúa của người tìm kiếm yêu dấu của Ngài được diễn đạt qua từ "hôn"; nụ hôn là sự biểu lộ của mối quan hệ cá nhân với Chúa, vì không ai có thể hôn hai người cùng một lúc—Nhã. 1:2.

**V. Mối quan hệ của chúng ta với Chúa phải trìu mến—"Nguyện chàng hôn tôi bằng cái hôn của miệng người!"—"Hôn tôi" mang tính trìu mến—Nhã. 1:2:**

A. Thi Thiên 2:12 chép: "Hãy hôn Con.... Phước hạnh cho tất cả những người ẩn náu trong Ngài!":
1. Ẩn náu trong Con là tin vào Con, Đấng Christ (Gi. 3:16, 36), nhận Ngài làm nơi ẩn náu, sự bảo vệ và chỗ ẩn nấp của chúng ta (Thi. 18:1-2; 31:19-20; 34:8; 57:1; 71:1; 91:1-2, 4, 9; 118:8-9; 144:2; Châm. 30:5).
2. Hôn Con là yêu Con, nhờ đó vui hưởng Ngài—Gi. 14:21, 23; đc. Thi. 91:14.
3. Tin Chúa là tiếp nhận Ngài (Gi. 1:12); yêu Chúa là vui hưởng Chúa, Đấng chúng ta đã tiếp nhận—đây là hai đòi hỏi để chúng ta dự phần vào Chúa (1 Cô. 2:9; đc. 16:22).

B. Khi chúng ta có mối quan hệ trìu mến với Chúa, Ngài trở nên phong phú không dò lường được đối với chúng ta trong nhiều phương diện để chúng ta vui hưởng—Êph. 3:8; 2:7; La. 10:12-13:
1. Chúa, Đấng nội cư trong chúng ta, là Cha của chúng ta, còn ân điển là mẹ của chúng ta—La. 8:15-16; Ga. 4:24-26; Ês. 66:12-13.
2. Chúa, Đấng nội cư trong chúng ta, là Chồng của chúng ta—Mat. 9:17; 2 Cô. 11:2.
3. Chúa, Đấng nội cư trong chúng ta, là Bạn của chúng ta—Mat. 11:19; Gi. 15:12-17.
4. Chúa, Đấng nội cư trong chúng ta, là Đấng Mưu luận của chúng ta—Ês. 9:5.
5. Chúa, Đấng nội cư trong chúng ta, là Đấng biện hộ của chúng ta—1 Gi. 2:1.
6. Chúa, Đấng nội cư trong chúng ta, là Đấng an ủi của chúng ta—Gi. 14:16; 16:13.
7. Chúa, Đấng nội cư trong chúng ta, là Người chăn của chúng ta—Thi. 23:1; 1 Phi. 2:25.

**VI. Mối quan hệ của chúng ta với Chúa phải riêng tư—"Vua đã dẫn tôi vào các phòng của Ngài" (Nhã. 1:4); các phòng bề trong của vua tượng trưng cho linh được tái sinh của chúng ta là các phòng bề trong của Christ (2 Ti. 4:22; Êph. 3:16; 2:22):**

A. Chúng ta cần tiếp xúc riêng với Chúa cách ẩn mật, cụ thể và thắng thế, mở toàn bản thể mình ra cho Ngài để Ngài soi sáng và truyền dẫn—Mat. 6:6.

B. Nghề nghiệp cao quý nhất trên đất là dành thời gian để được truyền dẫn Đức Chúa Trời hầu anh em có thể rực sáng bằng Đức Chúa Trời và chiếu rọi Đức Chúa Trời ra—Xuất. 33:11; 2 Cô. 3:16, 18; 4:1; đc. Mat. 14:23; Mác 1:35; Lu. 5:16; 6:12; 9:28.

C. Chúng ta cần kinh nghiệm và vui hưởng Christ là chỗ ẩn nấp của chúng ta, nơi cư ngụ của chúng ta và bí quyết cho sự đầy đủ của chúng ta—Thi. 31:20; 27:5; 90:1; 91:1; Phil. 4:13.

**VII. Mối quan hệ của chúng ta với Chúa phải thuộc linh (Nhã. 1:4b); là Linh ban-sự-sống, Christ cư ngụ trong nhân linh chúng ta (các phòng bề trong của vua), và hai linh này hòa quyện với nhau nên một linh (Gi. 4:24; La. 8:16; 1 Cô. 6:17):**

A. Christ thăm viếng chúng ta cách thuộc linh vì Ngài là Linh ban-sự-sống trong linh chúng ta; linh chúng ta là Nơi chí thánh, tức các phòng bề trong của Christ thể linh, Đấng là Chúa của các chúa và Vua của các vua—1 Cô. 15:45b; La. 8:16; 2 Ti. 4:22.

B. Để tiếp xúc Christ và vui hưởng Christ vì Thân thể Đấng Christ, chúng ta phải vận dụng linh hòa quyện của mình—1 Cô. 2:15 và chú thích 1; Êph. 1:17; 2:22; 3:5, 16; 4:23; 5:18; 6:18.

**VIII. Mối quan hệ cá nhân, trìu mến, riêng tư và thuộc linh của chúng ta với Chúa khiến chúng ta yêu Ngài vì mục đích của Ngài, dẫn chúng ta vào nếp sống Hội thánh là "nhà tiệc yến" (Nhã. 1:7-8; 2:4), nơi chúng ta có thể được biến đổi bởi Linh biến đổi và được hoàn hảo bởi những người hoàn hảo trong nếp sống Hội thánh (Êph. 4:11-12); những người hoàn hảo này (hoặc: "những người biến đổi") phối hợp với Linh biến đổi để hoàn hảo chúng ta bằng cách cung ứng Đức**

**IX. Chúa Trời Tam Nhất vào trong chúng ta, hầu chúng ta được biến đổi qua việc những thuộc tính của Đức Chúa Trời Tam Nhất được tác thành vào chúng ta để trở nên các mĩ đức của chúng ta (Nhã. 1:10b-11), nhằm xây dựng Hội thánh là Thân thể hữu cơ của Christ, đạt đến sự tổng kết là Giê-ru-sa-lem Mới (1 Cô. 3:12a; Khải. 21:18-21) hầu hoàn thành gia tể đời đời của Đức Chúa Trời.**

*© 2026 Living Stream Ministry*